



# Càritas Diocesana de Barcelona

## Aquest Nadal sigues part de la solució contra la pobresa

### Salvador Busquets

Director de Càritas Diocesana de Barcelona

S'apropa Nadal, un temps que porta a la memòria l'escalfor de la llar que protegeix del fred del carrer, les trobades al voltant d'una taula compartint els darrers moments de l'any i els bons desitjos per al que comença. **Records que embolcal·len amb calidesa i esperança la vida** dels qui tenen la sort de tenir-los, com en Josep i la seva neta.

**Aquests records**, que ens semblen tan quotidians, **no els ha tingut prop de la meitat de les 22.635 persones que vam atendre durant l'any 2017**. Són persones que no tenen una llar adequada, assequible i segura. Però estem convençuts que **tothom mereix una llar** on construir els seus records vitals, on sentir-se protegit i on recuperar forces per començar un nou dia. Una llar on somiar el projecte vital.

Des de Càritas som conscients que tenim un gran repte al davant, però estic convençut que amb la vostra ajuda serem capaços de **retornar els records de Nadal** a aquestes persones.

**Gràcies per ser part de la solució contra la pobresa**, atès que la vostra col·laboració és i serà essencial per fer-ho possible. Perquè **tothom mereix una llar**.

Aprofito per desitjar-vos un **Bon Nadal**.

**Aquest Nadal sigues part de la solució contra la pobresa**



Fes-te soci:  
www.caritas.barcelona  
93 112 70 10  
ES12 2100 0965 5102 0001 0269



P.D.: Davant l'emergència habitacional, us demanem que, si teniu un habitatge buit i el voleu cedir o llogar a un preu social per ajudar a les persones que no en tenen, ens truqueu.

En aquests moments, necessitem 15 pisos per allotjar-hi famílies amb nens, persones grans i persones refugiades.

Per demanar més informació: Fina Contreras - Programa Sense Llar i Habitatge, t. 933 446 900 / 607 060 592.

Se acerca la Navidad, un tiempo que nos trae a la memoria el calor del hogar que nos protege del frío de la calle, los encuentros alrededor de una mesa compartiendo los últimos momentos del año y los buenos deseos para el que empieza. **Recuerdos que envuelven con calidez y esperanza la vida** de quienes tienen la suerte de tenerlos, como José y su nieta.

**Estos recuerdos**, que nos parecen tan cotidianos, **no los ha**

tenido cerca de la mitad de las **22.635 personas que atendimos durante el año 2017**. Son personas que no tienen un hogar adecuado, assequible y seguro. Pero estamos convencidos de que **todas las personas merecen un hogar** donde construir sus recuerdos vitales, donde sentirse protegidas y donde recuperar fuerzas para empezar un nuevo día. Un hogar donde soñar el proyecto vital.

Des de Càritas som conscients de que tenemos un gran reto por delante, pero estoy convencido de que con su ayuda seremos capaces de **devolver los recuerdos de la Navidad a estas personas**.

**Gracias por ser parte de la solución contra la pobreza**, puesto que vuestra colaboración es esencial para hacerla posible. Porque **todas las personas merecen un hogar**.

Aprovecho para desearos una **Feliz Navidad**.

P.D.: Ante la emergencia habitacional, os pedimos que, si tenéis una vivienda vacía y deseáis cederla o alquilarla a un precio social para ayudar a las personas que no tienen, nos llaméis.

En estos momentos, necesitamos 15 pisos para alojar a familias con niños, personas mayores y personas refugiadas.

Para solicitar más información: Fina Contreras - Programa Sin Hogar y Vivienda, t. 933 446 900 / 607 060 592.

# Càritas Diocesana de Barcelona

## La llar és la clau

Text: **Miriam Feu** | Fotografies: **Mingo Venero**

Cap d'Anàlisi Social i Incidència de Càritas Diocesana de Barcelona

*El passat 12 de desembre Càritas Diocesana de Barcelona va presentar l'informe de Nadal, enguany sobre l'habitatge: «La llar és la clau. Històries d'un dret reconegut però vulnerat»*

A partir de les trajectòries residencials de persones ateses per l'entitat (persones que han anat canviant de situació, des de dormir al carrer, en albergs, compartint pis, desnonades, amuntegades i sense pràcticament espai per viure, etc.), **l'informe descriu la situació de dificultat que viuen i com això les afecta en altres àmbits de la vida** (com, per exemple, la salut). A més a més, és la primera vegada que es dis-

posa de dades estadístiques de la diòcesi de Barcelona (a partir de l'enquesta de la Fundació Foessa, sobre Integració i Necessitats Socials), que permeten dimensionar quantes persones es troben afectades per aquesta exclusió residencial. Però, què és l'exclusió residencial? **És la manca d'un habitatge digne i adequat, és a dir, és la manca d'una llar.** Una llar és aquell espai on ens sentim a gust, tranquils, acompanyats, pro-

tegits, arrecerats. És un lloc on es construeix la nostra identitat, on es desenvolupa el nostre projecte familiar. És l'entorn, el barri on ens sentim arrelats, on ens relacionem en comunitat, en societat. Una llar és molt més que quatre parets i un sostre, i per això **des de Càritas ens agrada recordar que l'habitatge és un dret humà.** Doncs bé, **el 36% de les persones de la nostra diòcesi veuen aquest dret vulnerat, perquè**

### QUÈ ÉS L'EXCLUSIÓ RESIDENCIAL?

**ÉS LA MANCA D'UN HABITATGE DIGNE I ADEQUAT, LA MANCA D'UNA LLAR.**


S'hi troben les persones que dormen al carrer, en albergs, institucions, acollides temporalment, sense contracte, amuntegades, en condicions d'insalubritat, en assentaments...  
Persones que veuen vulnerat el seu dret a l'habitatge.

36%

**DE LA POBLACIÓ DE LA DIÒCESI DE BARCELONA VIU EN UN HABITATGE INSEGUER O INADEQUAT**

**AIXÒ AUGMENTA SI...**

ETS ESTRANGER	ESTÀS A L'ATUR	SOU UNA FAMILIA AMB MENORS
72%	69%	44%



#### EL CARRER NO ÉS UNA LLAR

Al carrer hi viuen les persones sense sostre.

L'Àrtur se sent que no és res per a ningú, desconfiat, desesperat, impotent, culpable de la seva situació i sol.

L'Àrtur està més exposat a malalties mentals, a agressions i la seva esperança de vida és més curta.

#### UNA LLAR INSEGUERA NO ÉS UNA LLAR

Pateixen inseguretat moltes persones en relloguen, en procés de desnonament, en situació de violència familiar...

La Tània té la sensació constant de pèrdua de l'habitatge, no pot sentir-se arrelada, no se sent en una llar, molts nervis, estrès, depressió.

#### UN HABITATGE SENSE ESPAI NI CONDICIONS NO ÉS UNA LLAR

Tampoc tenen una llar les persones que viuen en condicions d'insalubritat, amuntegament, assentaments informals... La falta d'espai i el soroll fa que l'Alba se senti en tensió constant, irritable, trista, sense ganes de fer res, superada per la situació.

Ella i els seus fills estan més exposats a problemes de salut com bronquitis, dermatitis, i de salut mental. Els seus fills no poden concentrar-se per fer els deures, ni tenen espai per jugar.

#### UNA LLAR SENSE CLAUS NO ÉS UNA LLAR

Les persones que viuen en una institució no tenen una llar pròpia.

El Manuel ha de viure al dia, no pot planificar la seva vida. Se sent intranquil, insegur, anguixat i sense intimitat.



## Càritas Diocesana de Barcelona

**viuen bé en un habitatge insegur** (en habitacions de relloguer, amb processos de desnonament, en situacions de violència familiar), **bé en un habitatge inadequat** (en condicions d'insalubritat, com humitats, en condicions d'amuntegament, sense poder pagar la calefacció o l'electricitat, etc.). I ho tenen pitjor les persones estrangeres arribades recentment (el 72% dels estrangers no comunitaris es troben en exclusió residencial a la nostra diòcesi), les persones a l'atur (el 69% de les persones a l'atur de la nostra diòcesi es troba en exclusió residencial), les famílies monoparentals (47% en exclusió residencial), i, en general, les famílies amb menors (44%). De fet, **els menors es troben molt desprotegits a la nostra diòcesi, perquè un de cada dos menors es troba en exclusió residencial** (el 51%), cosa que ens ha de fer reflexionar, perquè cal tenir en compte que la vivència de situacions de pobresa crònica durant la infància multiplica el risc de patir-la en l'edat adulta, tal com indicava la Fundació Foessa al seu informe «La transmissió intergeneracional de la pobresa». **Són nens i nenes que no disposen d'un espai on poder fer els deures o, fins i tot, per jugar.**



*Com mantens un nen de 5 anys, una nena de 2 anys, la meua dona i jo en una habitació de 10 m<sup>2</sup> sense finestres, sense llum, amb una tele? És molt trist, és molt fosc, ... és dur* (el Pedro i la seva família viuen en un local comercial on comparteixen els equipaments comuns —cuina, sala, lavabo— amb set persones més. La falta d'intimitat, la falta d'espai i la mala convivència fa que se sentin en tensió, superats per la situació i amb un sentiment de culpa per no donar-los el millor als seus fills.)

L'informe fa un repàs dels projectes de Càritas en l'acompanyament de persones amb una vulneració del dret a l'habitatge. **S'ofereix un acompanyament integral, que inclou totes les dimensions de la persona, cosa que fa que se senti escoltada, reconeguda i ciutadana amb tots els drets.** En serien exemples els pisos compartits amb suport socioeducatiu, els centres d'acollida diürns amb menjador, i els centres residencials o pisos unifamiliars (aquests darrers mitjançant la Fundació Foment de l'Habitatge Social).

Finalment, l'informe detalla un conjunt de propostes polítiques d'àmbit estatal, autonòmic i municipal per abordar aquesta situació, com recuperar la funció social de l'habitatge, la protecció de les persones que no poden pagar hipoteca, el reconeixement del dret a l'energia, l'aplicació sense restriccions de la llei de l'empadronament o l'establiment de mesures perquè els lloguers tornin a ser accessibles. Perquè la manca d'una llar digna i adequada és una urgència de primer ordre que cal afrontar amb decisions valentes d'una vegada per totes. **Només així establirem unes bases sòlides, uns fonaments per a una societat més justa i més cohesionada.**



## Càritas Diocesana de Barcelona

# Entregar-se a les persones sense demanar res a canvi

Text i fotografia | **Jordi Julià Sala-Bellsoll**

«Ecoltar la gent i dimensionar el seu problema». Així és com defineix en Pere Lluís Garcia la seva tasca com a voluntari del Servei de Mediació a l'Habitatge (SMH) de Càritas Diocesana de Barcelona. Aquest servei va néixer el setembre del 2011 per mediar entre les famílies que no poden fer front al pagament del lloguer i els propietaris, o entre aquelles persones que no poden pagar la hipoteca i les entitats financeres. La intenció és trobar solucions entre les dues parts per evitar la pèrdua de l'habitatge. A més, el SMH ofereix assessorament davant un nou contracte, sigui hipotecari o de lloguer, per assegurar que les condicions siguin les més justes possibles.

En Pere Lluís explica que fou un dels impulsors d'aquest servei. Advocat de professió, ha dedicat tota la seva vida laboral a treballar en una entitat bancària. Un cop jubilat, va decidir aprofitar els seus coneixements i la seva expertesa jurídica per una bona causa. «Soc una persona molt activa, i en jubilar-me volia trobar un lloc on fer alguna cosa profitosa per a la societat. Vaig creure que Càritas era la millor opció», afirma. Recalca que sempre és pos-



En Pere Lluís assessorant a una família que demana consell

sible trobar solucions als problemes, i que és important que les persones sàpiguen que compten amb el suport de Càritas per fer front als problemes relacionats amb l'habitatge.

«El nostre objectiu és que la gent no perdi la llar, és un dret primordial», indica en Pere Lluís. Per aconseguir-ho, estudia el cas amb les persones afectades, proposa un mètode d'actuació i, a continuació, comença un procés de mediació perquè la solució amb bancs i propietaris sigui la més satisfactòria possible. «En la majoria de casos la cosa surt bé, i les persones estan molt agraïdes per saber que hi ha una llum al final del túnel», diu satisfet.

«Crec que cal més implicació de l'administració en matèria habitacional», afirma. Malgrat les dificultats actuals, es mostra content amb la feina feta, i remarca que cal entregar-se a les persones sense demanar res a canvi.

«Cal donar les gràcies a les persones que truquen a la porta de Càritas. Tenen la valentia d'exposar els seus problemes i deixar-se ajudar, i això és un bé molt preuat», conclou en Pere Lluís.



Envï'ns la butlleta emplenada a: **Càritas Diocesana de Barcelona - Plaça Nova, 1 (08002) Barcelona**

També pot escanejar la butlleta i fer-nos-la arribar a [infocaritas@caritas.barcelona](mailto:infocaritas@caritas.barcelona)

### VULL SER SOCI/SÒCIA DE CÀRITAS

Nom

Cognoms

NIF

Adreça

Codi postal

Telèfon

Correu electrònic

Vull fer-me soci/sòcia aportant \_\_\_\_\_ €, amb una periocitat:  Mensual  Trimestral  Semestral  Anual

Domiciliació bancària

O bé:

Vull fer una aportació puntual de \_\_\_\_\_ €

Si prefereix fer un donatiu puntual, pot fer-ho trucant al 931 127 010, entrant a [www.caritas.barcelona](http://www.caritas.barcelona) o per transferència als següents números de compte:

ES12 2100 0965 5102 0001 0269 (LA CAIXA)

ES59 3025 0002 4014 3327 0208 (CAIXA D'ENGINYERS)

ES59 0081 0603 0600 0106 2212 (SABADELL ATLÀNTIC)

ES46 0182 6035 4100 0075 7164 (BBVA)

Si és una empresa: ES85 2100 0965 5002 0011 0175 (LA CAIXA)

Inclourem les seves dades a la base de dades general d'administració de Càritas Diocesana de Barcelona amb la finalitat de prestar-li els serveis que demani i de mantenir-lo informat/ada de les nostres activitats i projectes. Només les cedirem quan una llei o una autoritat legítimada ho exigeixin. Pot exercitar els drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició enviant un correu electrònic a [infocaritas@caritas.barcelona](mailto:infocaritas@caritas.barcelona) o per correu postal escrivint a Càritas Diocesana de Barcelona, Via Laietana, 5, entresol, 08003 Barcelona.